

serne her i København i Januar Maaned, end der gjorde i Fjor. Jeg haaber, det maa betyde noget i god Retning.

Men det var imidlertid Statstilskuddet til Landbruget, der skulde tales om, og om de Nedbringelser og Formindskelser, mange Landmænd baade i og udenfor denne Sal have givet Tilsagn om. Jeg har oppe i Vendsyssel og andre Steder faaet mine Smør eller Klør for mine Udtalelser her i Salen i den Retning, men det afficerer mig nu ikke og vilde heller ikke kunne gøre det, selv om jeg ikke havde faaet et saa eklatant Bevis for min Opfattelses Rigtighed, som jeg mener at have faaet ved den Udvælgelsesbetænkning, som her foreligger. At Reduktionen af de Tilskud fra Statens Side, her tales om, først bør indtræde sammen med Besparelser paa andre Omraader end Landbruget, omtalte jeg ogsaa, og jeg er derfor med Hensyn til dette enig med Mindretallet, de Herrer N. Jensen, Rasmussen og Rottbøll. Men vi høre ikke noget fra de andre Sider om Indskrænkning i deres Tilskud. Lad os høre noget i saa Henseende! Landbruget er klart, og det maa siges at være med en forbavsende Hurtighed, at dette Forslag er fremkommet. Vi ere selvfølgelig ikke mistænksomme overfor andre Erhverv, men tro fuldt og fast, at de ville hjælpe os Landboere til at faa Balance i Statshusholdningen. Men det var dog i højeste Grad interessant at faa antydet, hvor man mener, der kan spares. Vi Landmænd have nu anvist Besparelser paa henved $\frac{1}{2}$ Mill. paa vort specielle Omraade; det var nu, synes jeg, meget rart og praktisk at faa at vide, hvor de andre Erhverv ville spare. Vi maa give hinanden Haandslag i den Retning. Naar vi antyde at kunne renoncere paa et saa stort Beløb, er det ikke, fordi, som allerede nævnt af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen), vi godt kunne undvære disse Tilskud. Tværtimod, jeg mener, at de — maaske med nogen Omlægning — gøre særdeles megen Nytte. Men naar vi ere villige til at slaa af, er det ud fra en Betragtning af den slette økonomiske Tilstand, vi befinde os i, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at før vi tage endelig Stilling til dette Forslag, vil det være klogt at afvente Besparelsekommisionens Betænkning.

Af de foreslaaede Besparelser er der særlig en, jeg ikke sympatiserer med, og som jeg mener absolut ikke skal védtages. Det er den, der angaar Tilskuddet til Kontrolforeningerne. Det er en af de yngste, — om ikke den yngste, — betydelige

Institutioner paa Sammenslutningens Omraade indenfor Landbrugserhvervet. Disse Kontrolforeninger have andre Erhverv ikke noget skævt Øje til ligesom heller ikke til Mejerierne. At der kan være andre Sammenslutninger, som udenforværende ikke ere saa glade ved, kan der muligvis være noget berettiget i. En Kontrolforening er altsaa en Sammenslutning af store og smaa Landmænd — den er maaske nok ligesom Mejerierne af særlig Betydning for de mindre —, og denne Forening engagerer en Mand — ja, nu begynde Kvinderne ogsaa at gaa os i Næringen der ligesom paa alle andre Omraader — til at rejse rundt for at veje Mælkeudbyttet hos Foreningens Medlemmer, bestemme Fedtprocenten og bogføre Foderforbruget for hver enkelt Ko. At dette har sin overordentlig store Betydning, ville ogsaa de Herrer Ikke-Landmænd forstaa, naar Husdyrholdets Udvikling fra 1800 til 1903 er steget fra 758,000 til 1,840,000 Stykker Kvæg, altsaa til over det dobbelte, hvorimod Hesteholdet kun er steget fra 485,000 til 487,000, altsaa kun med et Par Tusinde. Dette kan igen lære os, at en Merudgift af 100,000 Kr. til Hesteavlforeninger, hvis den nuværende Lov bliver gældende til 1914—15 i Stedet for, hvad der nu foreslaas, er langt fra saa berettiget som Merudgiften til Kvægavlforeninger, der ikke en Gang er nær saa meget, nemlig kun 97,500 Kr.

Udførselsoverskuddet af Fedevarer er steget fra 38,8 Mill. Kr. i 1874 til 309,5 Mill. Kr. i 1908, hvilket viser en overordentlig stærk Udvikling paa dette Omraade. Men først i 1906 tager Overskudsudførselen vældigt til, efter at den første Kontrolforening i 1894 var bleven oprettet og efterfulgtes af mange andre. Jeg mener at kunne sige, at Kontrolforeningerne have haft en overordentlig Indflydelse paa, at Gennemsnitsmælkemængden er steget saa betydelig, men ogsaa paa, at Fedtprocenten er steget med 0,3, og at Producenterne ere komne til at fodre fornuftigt og rentabelt. Derfor bør Tilskuddet til Kontrolforeninger ikke, som det er foreslaaet, nedsættes med 40,000 Kr. Tværtimod, det er det mindste Beløb, der skal anvendes paa dette Omraade, saa meget mere som der vistnok trænges til en stærk Kontrol her, for at Kontrolassistenterne kunne blive eftersete noget mere, hvorved de komme til at gøre deres Arbejde mere solidt, saa at der bedre kan bygges Resultater derpaa. Det gaar vistnok langt fra, som det burde gaa. Men naar Staten